

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/210/WPZiB

z dnia 1 kwietnia 2011 r.

w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej służącej wsparciu operacji pomocy humanitarnej w odpowiedzi na sytuację kryzysową w Libii (EUFOR Libya)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W przyjętej w dniu 26 lutego 2011 r. rezolucji w sprawie pokoju i bezpieczeństwa w Afryce (rezolucja RB ONZ nr 1970 (2011)) Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (Rada Bezpieczeństwa) wyraziła głębokie zaniepokojenie sytuacją w Libii oraz potępiła akty przemocy i użycie siły wobec ludności cywilnej. Ponadto Rada Bezpieczeństwa wezwała wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych do zapewnienia pomocy humanitarnej i innych form pomocy związanych z pomocą humanitarną w Libii.
- (2) W przyjętej w dniu 17 marca 2011 r. rezolucji w sprawie sytuacji w Libii (rezolucja RB ONZ nr 1973 (2011)) Rada Bezpieczeństwa przywołała rezolucję RB ONZ nr 1970 (2011) i wyraziła zdecydowaną wolę zapewnienia ochrony ludności cywilnej i obszarom przez nią zamieszkanym oraz szybkiego i niezakłóconego przepływu pomocy humanitarnej, jak również zapewnienia bezpieczeństwa pracownikom organizacji humanitarnych. Ponadto z zadowoleniem przyjęła reakcję państw sąsiednich, w szczególności Tunezji i Egiptu, obejmującą działania na rzecz zaspokojenia potrzeb uchodźców i zagranicznych pracowników i wezwała społeczność międzynarodową do wsparcia tych wysiłków.
- (3) Ponadto Rada Bezpieczeństwa upoważniła państwa członkowskie do tego, by – po uprzednim powiadomieniu Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, działając na szczeblu krajowym lub z wykorzystaniem organizacji lub mechanizmów regionalnych oraz we współpracy z Sekretarzem Generalnym ONZ i z państwami członkowskimi Ligi Państw Arabskich – podjęły wszelkie niezbędne działania służące ochronie ludności cywilnej i obszarów przez nią zamieszkanym zagrożonych atakami w Libii, a jednocześnie wykluczyła obecność obcych sił okupacyjnych w jakiegokolwiek formie w którejkolwiek części terytorium Libii.

- (4) W konkluzjach z dnia 21 marca 2011 r. Rada wyraziła zaniepokojenie sytuacją w Libii i potępiła przypadki rażącego i systematycznego łamania praw człowieka, użycia siły i brutalnych represji wobec Libijczyków ze strony reżimu. Pozytywnie odniosła się do przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011) i podkreśliła zdecydowaną gotowość Unii do udziału w jej wdrażaniu i do podjęcia w tym celu razem ze wszystkimi partnerami międzynarodowymi, w szczególności z Ligą Państw Arabskich i innymi podmiotami regionalnymi, wspólnych i zdecydowanych działań. Rada potwierdziła, że najważniejszym celem Unii jest zapewnienie ochrony ludności cywilnej oraz wsparcie Libijczyków w realizowaniu ich dążeń do tego, by stać się społeczeństwem demokratycznym.

Rada stwierdziła także, że Unia jest gotowa zapewnić w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony wsparcie pomocy humanitarnej – na wniosek Biura Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) i z poszanowaniem koordynacyjnej roli Organizacji Narodów Zjednoczonych.

- (5) W dniu 24 marca 2011 r. Rada zatwierdziła koncepcję zarządzania kryzysowego w odpowiedzi na kryzys w Libii. Dalsze planowanie powinno być skoncentrowane na wsparciu pomocy humanitarnej. W szczególności, operacja nie będzie miała wpływu na neutralność i bezstronność podmiotów udzielających pomocy humanitarnej. Decyzja o rozpoczęciu operacji musi być poprzedzona wnioskiem OCHA i musi być podjęta w świetle aktualnej oceny ryzyka i zagrożenia.
- (6) Prowadzone są konsultacje i ścisła współpraca z rządami Egiptu i Tunezji w celu zapewnienia ich zezwolenia na ewentualną obecność wojskową Unii na terytorium, odpowiednio, Egiptu i Tunezji.
- (7) Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) powinien sprawować – pod kierunkiem Rady i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (Wysokiego Przedstawiciela) – kontrolę polityczną nad operacją wojskową Unii, zapewniać jej kierownictwo strategiczne i podejmować stosowne decyzje zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

- (8) Należy wynegocjować i zawrzeć umowy międzynarodowe dotyczące udziału państw trzecich w operacjach Unii oraz dotyczące statusu sił i personelu Unii.
- (9) Wydatki operacyjne wynikające z niniejszej decyzji, które mają wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, powinny być ponoszone przez państwa członkowskie na mocy art. 41 ust. 2 TUE oraz zgodnie z decyzją Rady 2008/975/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) ⁽¹⁾.
- (10) Art. 28 ust. 1 TUE upoważnia Radę do przyjmowania decyzji określających środki, jakie mają być oddane do dyspozycji Unii. Finansowa kwota odniesienia na początkowy okres czterech miesięcy na pokrycie wspólnych kosztów operacji wojskowej Unii Europejskiej jest możliwie najdokładniejszą aktualną wartością szacunkową i nie ma wpływu na ostateczne kwoty, które zostaną uwzględnione w budżecie podlegającym zatwierdzeniu zgodnie z zasadami określonymi w decyzji dotyczącej mechanizmu ATHENA.
- (11) Zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. Dania nie uczestniczy zatem w finansowaniu niniejszej operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Misja

1. W celu wsparcia mandatów rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1970 i 1973 (2011) Unia – jeżeli z wnioskiem wystąpi Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) – prowadzi w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony operację wojskową, zwaną dalej „EUFOR Libya”, dla udzielenia wsparcia pomocy humanitarnej w regionie. Operacja ta jest w pełni zgodna z Wytycznymi na temat wykorzystania aktywów obrony wojskowej i cywilnej do wsparcia działań humanitarnych Organizacji Narodów Zjednoczonych w przypadkach złożonych sytuacji kryzysowych oraz Wskazówkami na temat wykorzystania międzynarodowych aktywów wojskowych do wsparcia operacji humanitarnych w kontekście aktualnego kryzysu w Afryce Północnej.

2. W ramach wsparcia realizacji tego celu politycznego operacja EUFOR Libya, jeżeli z wnioskiem wystąpi OCHA, przy pełnym poszanowaniu wytycznych i wskazówek, o których mowa w ust. 1:

— przyczynia się do bezpiecznego przemieszczania się i ewakuowania wysiedleńców,

— wspiera działania agencji humanitarnych z wykorzystaniem konkretnych zdolności.

Artykuł 2

Mianowanie dowódcy operacji UE

Wiceadmirał Claudio GAUDIOSI zostaje niniejszym mianowany dowódcą operacji Unii Europejskiej EUFOR Libya.

Artykuł 3

Wyznaczenie dowództwa operacji UE

Dowództwo operacji EUFOR Libya znajduje się w Rzymie.

Artykuł 4

Planowanie i rozpoczęcie operacji

Rada podejmuje decyzję o rozpoczęciu operacji wojskowej Unii Europejskiej, w świetle aktualnej oceny ryzyka i zagrożenia, po wcześniejszym zatwierdzeniu planu operacji i zasad zaangażowania.

Artykuł 5

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. Pod kierunkiem Rady i Wysokiego Przedstawiciela, KPiB sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne operacji EUFOR Libya. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania stosownych decyzji, zgodnie z art. 38 akapit trzeci TUE. Upoważnienie to obejmuje uprawnienia do zmiany dokumentów związanych z planowaniem, w tym planu operacji, struktury dowodzenia, a także zasad zaangażowania. Obejmuje ono również uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawie mianowania dowódcy operacji Unii Europejskiej i dowódcy sił Unii Europejskiej. Rada zachowuje uprawnienia do podejmowania decyzji co do celów i zakończenia operacji EUFOR Libya.

2. KPiB regularnie przedstawia Radzie sprawozdania.

3. KPiB regularnie otrzymuje od przewodniczącego Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej (EUMC) sprawozdania dotyczące przebiegu operacji EUFOR Libya. KPiB może w stosownych przypadkach zapraszać na swoje posiedzenia dowódcę operacji Unii Europejskiej lub dowódcę sił Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Kierownictwo wojskowe

1. EUMC monitoruje prawidłowe prowadzenie operacji EUFOR Libya, za której przebieg odpowiedzialny jest dowódca operacji Unii Europejskiej.

2. EUMC regularnie otrzymuje sprawozdania od dowódcy operacji Unii Europejskiej. Może w stosownych przypadkach zapraszać na swoje posiedzenia dowódcę operacji Unii Europejskiej lub dowódcę sił Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 96.

3. Przewodniczący EUMC pełni rolę głównego punktu kontaktowego w relacjach z dowódcą operacji Unii Europejskiej.

Artykuł 7

Wykonanie decyzji i spójność działań Unii

1. Wysoki Przedstawiciel zapewnia wykonanie niniejszej decyzji i jej spójność z całością działań zewnętrznych Unii, w tym z działaniami Unii w zakresie pomocy humanitarnej.

2. Dowódca operacji Unii Europejskiej wspiera Wysokiego Przedstawiciela w wykonaniu niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Współpraca z innymi podmiotami

1. Planowanie i prowadzenie operacji wykonywane jest w ścisłej współpracy z OCHA, które koordynuje całościową akcję humanitarną, z Organizacją Paktu Północnoatlantyckiego i innymi podmiotami, oraz jako uzupełnienie ich działań.

2. EUFOR Libya ściśle współpracuje z koordynatorem wyznaczonym (koordynatorami wyznaczonymi) przez Organizację Narodów Zjednoczonych, a także koordynatorem wyznaczonym (koordynatorami wyznaczonymi) przez Ligę Państw Arabskich i z jej państwami członkowskimi.

3. W stosownych przypadkach prowadzone są konsultacje z Unią Afrykańską.

Artykuł 9

Udział państw trzecich

1. Bez uszczerbku dla autonomii podejmowania decyzji przez Unię lub dla jednolitych ram instytucjonalnych oraz zgodnie z odpowiednimi wytycznymi Rady Europejskiej, państwa trzecie, w szczególności państwa członkowskie Ligi Państw Arabskich, mogą zostać zaproszone do udziału w operacji.

2. Rada upoważnia niniejszym KPiB do zaproszenia państw trzecich, by zadeklarowały swój wkład, i do podjęcia, na zalecenie dowódcy operacji Unii Europejskiej i EUMC, stosownych decyzji w sprawie przyjęcia proponowanych wkładów.

3. Szczegółowe uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umów zawieranych na mocy art. 37 TUE i zgodnie z procedurą określoną w art. 218 TFUE. Jeżeli Unia i państwo trzecie zawarły umowę ustanawiającą ramy udziału tego państwa trzeciego w operacjach zarządzania kryzysowego Unii, postanowienia takiej umowy mają zastosowanie w kontekście niniejszej operacji.

4. Państwa trzecie wnoszące istotny wkład wojskowy w operację EUFOR Libya mają w odniesieniu do bieżącego zarządzania operacją takie same prawa i obowiązki jak państwa członkowskie biorące udział w operacji.

5. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podjęcia stosownych decyzji w sprawie ustanowienia komitetu uczestników w przypadku wniesienia przez państwa trzecie istotnych wkładów wojskowych.

Artykuł 10

Status sił dowodzonych przez Unię i personelu tych sił

Status sił dowodzonych przez Unię i personelu tych sił, w tym przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania ich misji i jej sprawnego przebiegu, może stanowić przedmiot umów zawieranych na mocy art. 37 TUE i zgodnie z procedurą określoną w art. 218 ust. 3 TFUE.

Artykuł 11

Uzgodnienia finansowe

1. Wspólnymi kosztami operacji EUFOR Libya zarządza się zgodnie z decyzją 2008/975/WPZiB.

2. Ustala się finansową kwotę odniesienia dla wspólnych kosztów operacji EUFOR Libya w wysokości 7 900 000 EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji 2008/975/WPZiB, wynosi 30 %.

Artykuł 12

Udostępnianie informacji stronom trzecim

1. Wysoki Przedstawiciel zostaje niniejszym upoważniony do udostępniania Egiptowi, Lidze Państw Arabskich, Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unii Afrykańskiej, Tunezji i innym stronom trzecim związanym z niniejszą decyzją informacji i dokumentów niejawnych Unii sporządzonych do celów operacji EUFOR Libya opatrzonych klauzulą tajności o poziomie nie wyższym niż stosowny dla każdego z nich oraz zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa⁽¹⁾.

2. Wysoki Przedstawiciel zostaje niniejszym upoważniony do udostępniania Egiptowi, Lidze Państw Arabskich, Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unii Afrykańskiej, Tunezji i innym stronom trzecim związanym z niniejszą decyzją dokumentów jawnych Unii odnoszących się do obrad Rady dotyczących operacji EUFOR Libya, które objęte są obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady⁽²⁾.

Artykuł 13

Wejście w życie i zakończenie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Operacja EUFOR Libya kończy się nie później niż cztery miesiące od osiągnięcia wstępnej zdolności operacyjnej, chyba że Rada postanowi inaczej.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa (Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

3. Niniejsza decyzja traci moc z dniem zamknięcia dowództwa operacji Unii Europejskiej lub dowództwa sił, w zależności od tego, co nastąpi później, zgodnie z zatwierdzonymi planami dotyczącymi zakończenia operacji EUFOR Libya oraz bez uszczerbku dla stosownych procedur dotyczących audytu i prezentacji sprawozdań finansowych operacji EUFOR Libya określonych w decyzji 2008/975/WPZiB.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 kwietnia 2011 r.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący
